॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

दंक्षिणा पितरंः प्रतीचींम्मनुष्यां उदींची रुद्रा यत्प्राचीनंव शं

प्राचीनंव १ शं करोति देवमनुष्या दिशो व्यंभजन्तु प्राचीं देवा

करोतिं देवलोकमेव तद्यर्जमान उपावंति परि श्रयत्यन्तर्हितो हि देवलोको मंनुष्यलोकान्नास्मालोकाथ्स्वेतव्यमिवेत्यांहुः को हि तद्वेद यद्यमुष्मिं लोकेऽस्तिं वा न वितिं दिक्ष्वतींकाशान्करोति (१) उभयौलींकयोर्भिजित्ये केशश्मश्रु वंपते नखानि नि कृन्तते मृता वा एषा त्वर्गमेध्या यत्केशश्मश्रु मृतामेव त्वचंममेध्यामंपहत्यं यज्ञियों भूत्वा मेध्मपैत्यिङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्तोऽपस् दीक्षात्पसी प्रावेशयन्नपस् स्नांति साक्षादेव दीक्षात्पसी अवं रुन्धे तीर्थे स्नांति तीर्थे हि ते ताम्प्रावेशयन्तीर्थे स्नांति (२)

तीर्थमेव संमानानां भवत्यपों ऽष्ठआत्यन्तर्त एव मेध्यों भवति वासंसा दीक्षयित सौम्यं वै क्षौमं देवतंया सोमंमेष देवताम् पैति यो दीक्षंते सोमंस्य तुनूरंसि तुनुवं मे पाहीत्यांह् स्वामेव देवताम् पैत्यथों आशिषंमेवैतामा शांस्ते ऽग्नेस्तूंषाधानं वायोर्वात्पानं मिपतृणान्नीविरोषंधीनाम्प्रघातः (३)

आदित्यानां प्राचीनतानो विश्वेषां देवानामोतुर्नक्षंत्राणामतीकाशाः एतथ्संवेदेवत्यं यद्वासो यद्वासंसा दीक्षयंति सर्वाभिरेवैनं

पुतर्थ्सविदेवृत्यं यन्नवंनीतं यन्नवंनीतेनाभ्युङ्के सर्वा पुव देवताः प्रीणाति प्रच्युंतो वा पृषोंऽस्माल्लोकादर्गतो देवलोकं यो दीक्षितौं-ऽन्तुरेव नवंनीतन्तस्मान्नवंनीतेनाभ्यंङ्केऽनुलोमं यर्जुषा व्यावृत्त्या

देवतांभिदीक्षयति बहिःप्राणो वै मंनुष्यंस्तस्याशंनं प्राणों ऽश्ञाति सप्राण एव दीक्षत आशितो भवति यावांनेवास्यं प्राणस्तेनं सह मेधुमुपैति घृतं देवानाम्मस्तुं पितृणान्निष्यंक्वम्मनुष्यांणान्तद्वे (४)

इन्द्रों वृत्रमंहन्तस्यं क्नीनिका परापत्त्तदार्श्वनमभवद्यदाङ्को चक्षेरेव भातृं व्यस्य वृङ्को दक्षिणम्पूर्वमाङ्कै (५) स्व्य १ हि पूर्वम्मनुष्यां आञ्चते न नि धांवते नीव हि मनुष्यां धावन्ते पश्च कृत्व आङ्को पश्चौक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्धे परिमित्नमाङ्केऽपरिमित् १ हि मनुष्यां आञ्चते सतूलयाङ्को-

ऽपंतूलया हि मंनुष्यां आञ्जते व्यावृत्त्यै यदपंतूलयाञ्जीत वर्ज्ञ इव

य्ज्ञिय् सदेव्मासीत्तदपोदंक्रामृत्ते दुर्भा अंभवृन् यद्दर्भपुञ्जीलैः प्वयंति या एव मेध्यां यृज्ञियाः सदेवा आपुस्ताभिरेवैनंम्पवयित् द्वाभ्यां पवयत्यहोरात्राभ्यांमेवैनंम्पवयित त्रिभिः पंवयित त्रयं इमे

इन्द्रों वृत्रमंहन्थ्सोऽई पोऽई भ्यंम्रियत् तासां यन्मेध्यं

स्याध्मत्लयाङ्के मित्रत्वायं (६)

प्वयति पश्चांक्षरा पङ्काः पाङ्कां यज्ञा यज्ञायैवैनंम्पवयति पङ्काः पंवयति पङ्काः ऋतवं ऋतुभिरेवैनंम्पवयति सप्तभिः पवयति स्प्त छन्दांभिरेवैनंम्पवयति न्वभिः पवयति नव् व पुरुषे प्राणाः सप्राणमेवैनंम्पवयत्येकविश्शत्या पवयति

लोका एभिरेवैनं लोकैः पंवयति पश्चभिंः (७)

दश् हस्त्यां अङ्गुलयो दश् पद्यां आत्मैकविष्शो यावांनेव पुरुषस्तमपंरिवर्गम् (८) पवयति चित्पतिंस्त्वा पुनात्वित्यांह मनो वै चित्पतिर्मनंसैवैनंम्पव

वाक्पतिस्त्वा पुनात्वत्याह् मना व वित्यात्मनस्वनम्यः वाक्पतिस्त्वा पुनात्वित्यांह वाचैवैनम्पवयति देवस्त्वां सिवृता पुनात्वित्यांह सिवृतृप्रंसूत पृवैनम्पवयति तस्यं ते पवित्रपते प्वित्रंण यस्मै कम्पुने तच्छंकेयमित्यांहाशिषंमेवैतामा शास्ते॥ (९)

यस्मै कम्पुने तच्छेकेयमित्यां हाशिषं मेवेतामा शास्ते॥ (९)
अतीकाशान्कं गुत्यवंशयन्ती यं स्रांति प्रधातो मंनुष्यांणान्तद्वा आङ्कं मित्रुत्वायं पृश्वभिरपंरिवर्गमृष्टाचंत्वारि श्राचा

यावंन्तो वै देवा यज्ञायापुंनत् त एवाभंवन् य एवं विद्वान् यज्ञायं पुनीते भवंत्येव बहिः पंवयित्वान्तः प्र पांदयति मनुष्यलोक एवैनंम्पवयित्वा पूतन्देवलोकम्प्र णंयत्यदीक्षित् एक्याहृत्येत्याहुः

स्रुवेण चर्तस्रो जुहोति दीक्षित्त्वायं स्रुचा पंश्वमीं पश्चौक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्ध आकूँत्यै प्रयुजेऽग्नयें (१०) स्वाहेत्याहाकूँत्या हि पुरुंषो यज्ञमभि प्रयुङ्के यजेयेतिं मेधायै

मनंसेऽग्नये स्वाहेत्यांह मेधया हि मनंसा पुरुषो यज्ञमंभिगच्छंति सर्रस्वत्यै पूर्णोऽग्नये स्वाहेत्यांह वाग्वै सर्रस्वती पृथिवी पूषा वाचैव पृंथिव्या युज्ञम्प्र युंङ्क आपों देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्याह या वै वर्ष्यास्ताः (११) आपों देवीर्बृहतीर्विश्वशंम्भुवो यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्दिव्या

आपोऽशाँन्ता इमं लोकमा गंच्छेयुरापों देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्याहास्मा पुवैनां लोकायं शमयति तस्माँच्छान्ता इमं लोकमा गंच्छन्ति द्यावापृथिवी इत्यांह द्यावापृथिव्योर्हि युज्ञ उर्वन्तरिक्षमित्यांहान्तरिक्षे हि युज्ञो बृहस्पतिंनी हिवषां

वृधातु (१२) इत्यांह् ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिब्रह्मंणैवास्में युज्ञमवं रुन्धे यद्व्याद्विधेरिति यज्ञस्थाणुमृच्छेद्वधात्वत्याह यज्ञस्थाणुम्व

परिं वृणक्ति प्रजापंतिर्यज्ञमंसृजत सोंऽस्माथ्सृष्टः परांङैथ्स प्र

यजुरब्रीनात्प्र साम् तमृगुदंयच्छ्द्यदगुदयंच्छ्तदौंद्रहणस्यौंद्रहण्त्वमृच जुहोति युज्ञस्योद्यंत्या अनुष्टुप्छन्दंसामुदंयच्छ्दित्यांहुस्तस्मांदनुः जुहोति युज्ञस्योद्यंत्ये द्वादंश वाथ्सबुन्धान्युदंयच्छुन्नित्यांहुस्तस्मांद्वादृश

दीक्षयन्ति सा वा एषर्गनुष्टुग्वागनुष्टुग्यदेतयुर्चा दीक्षयंति वाचैवैन् रू सर्वया दीक्षयित विश्वें देवस्यं नेतुरित्यांह सावित्र्येतेन मर्तो वृणीत सख्यम् (१४)

इत्यांह पितृदेवृत्यैतेन विश्वे राय इंषुध्यसीत्यांह वैश्वदेव्येतेन सुम्नं वृणीत पुष्यम् इत्याह पौष्ण्येतेन सा वा एषर्ब्सविदेवत्यां यदेतयुर्चा दीक्षयंति सर्वाभिरेवैनं देवतांभिदीक्षयित सप्ताक्षंरम्प्रथमम्पदमृष्टाक्षंराणि त्रीणि यानि त्रीणि तान्यष्टावुपं यन्ति यानि चत्वारि तान्यष्टौ यद्ष्टाक्षंरा तेनं (१५)

गायत्री यदेकांदशाक्षरा तेनं त्रिष्टुग्यद्वादंशाक्षरा तेन जगंती

सा वा पृषर्व्सर्वाणि छन्दार्स्स यदेतय्रचा दीक्षयंति सर्वेभिरेवैनं छन्दोभिदीक्षयित सप्ताक्षरम्प्रथमम्पद सप्तपदा शक्करी पृशवः शक्करी पृश्नेवावं रुन्य एकंस्मादक्षरादनां प्रमम्पदन्तस्माद्यद्वाचो-ऽनां प्तन्तन्मनुष्यां उपं जीवन्ति पूर्णयां जुहोति पूर्ण इंव हि प्रजापंतिः प्रजापंतिराध्ये न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापंतिः प्रजा अस्ंजत प्रजाना स्ष्टिया। (१६)

ऋख्सामे वै देवेभ्यों यज्ञायातिष्ठमाने कृष्णों रूपं कृत्वापुक्रम्यांतिष्ठतान्तेऽमन्यन्त यं वा इमे उंपाव्थ्स्यतः स इदं भविष्यतीति ते उपांमन्रयन्त ते अहोरात्रयोंर्मिह्मानंमपनिधायं देवानुपावंतितामेष वा ऋचो वर्णो यच्छुक्कं कृष्णाजिनस्यैष

अग्नये ता वृंधात्वृचा सख्यन्तेनं जुहोति पश्चंदश च॥∎

एषः (१७)

वा अह्रो वर्णो यच्छुक्तं कृष्णाजिनस्यैष रात्रिया यत्कृष्णं यदेवैनयोस्तत्र न्यंक्तं तदेवावं रुन्धे कृष्णाजिनेनं दीक्षयति ब्रह्मणो वा पुतद्रूपं यत्कृष्णाजिनं ब्रह्मणैवैनं दीक्षयतीमान्धियः

साम्नो यत्कृष्णमृंख्सामयोः शिल्पें स्थ इत्याहरूसीमे एवावं रुन्ध

शिक्षंमाणस्य देवेत्यांह यथायुजुरेवैतद्गर्भो वा एष यद्दींक्षित उल्बं वासः प्रोर्णुते तस्मौत् (१८)

गर्भाः प्रावृंता जायन्ते न पुरा सोमंस्य ऋयादपौँण्वीत् यत्पुरा सोमंस्य ऋयादंपोण्वीत गर्भाः प्रजानां परापातुंकाः स्युः ऋीते सोमे-ऽपौणिते जायंत एव तदथो यथा वसीया सम्प्रत्यपोणिते ताहगेव तदिङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्त ऊर्जं व्यंभजन्त ततो यद्त्यिशिष्यत ते शुरा अंभवन्नूर्ग्वे शुरा यच्छंर्मयीं (१९)

मेखंला भवत्यूर्जमेवावं रुन्धे मध्यतः सन्नंह्यति मध्यत एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्मध्यत ऊर्जा भुंञ्जत ऊर्ध्वं वै पुरुषस्य नाभ्ये मध्यमवाचीनंममेध्यं यन्मध्यतः संनह्यति मध्यं चैवास्यांमेध्यं च व्यावंत्यतीन्द्रों वृत्राय वज्रम्प्राहंरथ्स त्रेधा व्यंभवथ्स्प्रस्तृतीयः रथस्तृतीयं यूपस्तृतीयम् (२०)

येंऽन्तःश्रा अशींर्यन्त ते श्रा अंभवन्तच्छ्राणा श्रार्त्वं वज्रो वे श्राः क्षुत्खलु वे मंनुष्यंस्य भ्रातृंच्यो यच्छंर्मयी मेखंला भवंति वज्रेणेव साक्षात्क्षुधम्भ्रातृंच्यम्मध्यतोऽपं हते त्रिवृद्धंवित त्रिवृद्धं प्राणिश्चवृतंमेव प्राणम्मध्यतो यजंमाने दधाति पृथ्वी भवति रज्जूनाच्याँवृत्त्यै मेखंलया यजंमानन्दीक्षयित योक्रेण पत्नींम्मिथुन्त्वायं (२१)

युज्ञो दक्षिणामुभ्यंध्यायत्ता र समंभवृत्तदिन्द्रोऽचायथ्सोऽमन्यत्

यो वा इतो जंनिष्यते स इदम्भंविष्यतीति ताम्प्राविश्वत्तस्या इन्द्रं एवाजायत् सोऽमन्यत् यो वै मदितोऽपरो जनिष्यते स इदम्भंविष्यतीति तस्यां अनुमृश्य योनिमार्च्छिन्थ्सा सूतवंशाभवृत्तथ्सूतवंशायै जन्मं (२२)

योनिरसि मा मां हिश्सीरितिं कृष्णविषाणाम्प्र यंच्छति सयोनिमेव यज्ञं करोति सयोनिन्दक्षिणाश सयोनिमिन्द्रश्रं सयोनित्वायं कृष्यै

ता १ हस्ते न्यंवेष्टयत् ताम्मृगेषु न्यंदधाथसा कृष्णविषाणाभंवदिन्द्रं

त्वां सुस्स्याया इत्यांह् तस्मांदकृष्टपुच्या ओषंधयः पच्यन्ते सुपिप्पुलाभ्यस्त्वौषंधीभ्य इत्यांह् तस्मादोषंधयः फर्लं गृह्णन्ति यद्धस्तेन (२३)

कुण्डूयेतं पामनुम्भावुंकाः प्रजाः स्युर्यथ्स्मयेत नम्रुम्भावुंकाः

कृष्णविषाणयां कण्डूयतेऽपिगृह्यं स्मयते प्रजानां गोपीथाय न पुरा दक्षिणाभ्यो नेतोः कृष्णविषाणामवं चृतेद्यत्पुरा दक्षिणाभ्यो नेतोः कृष्णविषाणामवंचृतेद्योनिः प्रजानां परापातुंका स्यान्नीतासु दक्षिणासु चात्वांले कृष्णविषाणाम्प्रास्यंति योनिर्वे यज्ञस्य चात्वांलं योनिः कृष्णविषाणा योनांवेव योनिन्दधाति यज्ञस्य सयोनित्वायं॥ (२४)

ङ्यु एष तस्मांच्छ्रमयो यूप्स्तृतीयम्मिथुन्त्वाय जम् हस्तेन्। श्रचंत्वारिश्यमा ———[३] वाग्वै देवेभ्योऽपाँकामद्यज्ञायातिष्ठमाना सा वनस्पतीन्प्राविश्रथ्से। वाग्वन्स्पतिषु वदित् या दुन्दुभौ या तूणंवे या वीणांयां यदींक्षितदण्डम्प्रयच्छंति वाचंमेवावं रुन्ध् औदुंम्बरो भवृत्यूग्वां उंदुम्बर् ऊर्जमेवावं रुन्धे मुखेन सम्मितो भवित मुख्त एवास्मा

ऊर्जं दधाति तस्मान्मुखत ऊर्जा भुं अते (२५)

ऋीते सोमें मैत्रावरुणायं दण्डम्प्र यंच्छति मैत्रावरुणो हि पुरस्तांदृत्विग्भ्यो वाचं विभजंति तामृत्विजो यजंमाने प्रति ष्ठापयन्ति स्वाहां युज्ञम्मनसेत्यांह् मनसा हि पुरुषो युज्ञमंभिगच्छंति स्वाहा द्यावांपृथिवीभ्यामित्यांह् द्यावांपृथिव्योर्हि युज्ञः स्वाहोरोर्न्तिरक्षादित्यांहान्तिरक्षे हि युज्ञः स्वाहां युज्ञं वातादारंभ इत्यांहायम् (२६)

वाव यः पर्वते स यज्ञस्तमेव साक्षादा रंभते मुष्टी करोति वाचं यच्छति यज्ञस्य धृत्या अदीक्षिष्टायम्ब्रीह्मण इति त्रिरुंपा १ श्वांह देवेभ्यं एवेन्म्प्राह् त्रिरुचैरुभयेभ्य एवेनं देवमनुष्येभ्यः प्राह् न पुरा नक्षंत्रभ्यो वाचं वि सृंजेद्यत्पुरा नक्षंत्रभ्यो वाचं विसृजेद्यज्ञं विच्छिंन्द्यात (२७)

उदितेषु नक्षंत्रेषु ब्रतं कृंणुतेति वाचं वि सृंजित यज्ञब्रंतो वै दींक्षितो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृंजिति यिदं विसृजेद्वैंष्णवीमृचमनुं ब्रूयाद्यज्ञो वै विष्णुंर्यज्ञेनैव यज्ञ स्सं तेनोति दैवीन्धियंम्मनामह् इत्याह यज्ञमेव तन्ब्रंदयित सुपारा नो असद्वश् इत्याह् व्युंष्टिमेवावं रुन्धे (२८)

ब्रह्मवादिनों वदन्ति होत्व्यं दीक्षितस्यं गृहा(३)इ न होत्व्या(३)मितिं हुविर्वे दीक्षितो यज्ञुंहुयाद्यजमानस्यावदायं जुहुयाद्यत्र जुंहुयाद्यजपुरुर्न्तिरंयाद्ये देवा मनोजाता मनोयुज् इत्यांह प्राणा वै देवा मनोजाता मनोयुज्दस्तेष्वेव प्रोक्षं जुहोत् तन्नेवं हुतं नेवाहुंतक्ष् स्वपन्तं वै दीक्षितक्ष रक्षाक्षं

खलु वै रेक्षोहाभ्रे त्वर सु जांगृहि व्यर सु मंन्दिषीमहीत्यांहाभिमेवाधिपां कृत्वा स्वंपिति रक्षंसामपंहत्या अवृत्यिमेव वा एष कंरोति यो दींक्षितः स्वपिति त्वमंभ्रे व्रतपा असीत्यांहाभिर्वे देवानां व्रतपंतिः स एवैनं व्रतमालंग्भयति देव आ मर्त्येष्वेत्यांह देवः (३०)

ह्यंष सन्मर्त्यंषु त्वं यज्ञेष्वीड्य इत्यांहैत १ हि यज्ञेष्वीड्तेऽप् वै दींक्षिताथ्सुंषुपुषं इन्द्रियं देवताः क्रामन्ति विश्वं देवा अभि मामावंवृत्रक्तित्यांहेन्द्रियेणैवैनं देवतांभिः सं नंयति यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्यावंत एव पृश्न्मि दीक्षंत तावंन्तोऽस्य पृशवंः स्यू रास्वेयंत् (३१)

सोमा भूयों भुरेत्याहापीरिमितानेव पुशूनवं रुन्धे चुन्द्रमंसि मम् भोगाय भुवेत्यांह यथादेवतमेवैनाः प्रतिं गृह्णाति वायवें त्वा वरुणाय त्वेति यदेवमेता नानुंदिशेदयंथादेवतं दक्षिणा गमयेदा देवताँभ्यो वृश्चेत यदेवमेता अनुदिशतिं यथादेवतमेव दक्षिणा गमयित न देवताँभ्य आ (३२)

वृश्च्यते देवीरापो अपां नपादित्यांह् यद्वो मेध्यं यज्ञिय् स् सर्देवं तद्वो मार्व क्रमिष्मिति वावैतदाहाच्छिन्नं तन्तुं पृथिव्या अनुं गेष्मित्यांह् सेतुंमेव कृत्वात्येति॥ (३३)

भुः शृते उपन्धिन्याहु-भुऽभिगंह देव हर्यद्वेवतांभ्य आ त्रयंश्विश्शवाः———[8] देवा वै देवयर्जनमध्यवसाय दिशो न प्राजानन्ते ऽ दे न्योंन्यमुपांधावन्त्वया प्र जानाम त्वयेति ते ऽदित्या समंधियन्त त्वया प्र जानामिति साम्रंबीद्वरं वृणै मत्प्रांयणा एव वो यज्ञा मदुंदयना असन्निति तस्मादादित्यः प्रांयणीयो यज्ञानांमादित्य

अथो पश्चांक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्धे पथ्याई स्वस्तिमयज्ञन्त्राचीमेव तया दिशम्प्राजानन्नग्निनां दक्षिणा सोमेन प्रतीचीई सिवनोदीचीमदित्योध्वाम्पथ्याई स्वस्तिं यंजित प्राचीमेव तया दिशम्प्र जानाति पथ्याई स्वस्तिमिष्ट्वाग्नीषोमौ यजित चक्षुषी वा पुते युज्ञस्य यद्ग्नीषोमौ ताभ्यांमेवानुं पश्यित (३५)

उंदयनीयः पर्श्व देवतां यजित पश्च दिशों दिशाम्प्रज्ञांत्ये (३४)

अग्नीषोमांविष्ट्वा संवितारं यजित सवितृप्रंसूत पुवानुं पश्यति सवितारमिष्ट्वादितिं यजितीयं वा अदितिरुस्यामेव प्रंतिष्ठायानुं पश्यत्यदितिमिष्ठा मांक्तीमृच्मन्वांह मुक्तो वै देवानां विशों देवविशं खलु वै कल्पंमानम्मनुष्यविशमनुं कल्पते यन्मांक्तीमृचंमन्वाहं विशां क्रस्यैं ब्रह्मवादिनों वदन्ति प्रयाजवंदननूयाजम्प्रांयणीयं कार्यमनूयाजवंत (३६)

अप्रयाजमुंदयनीयमितीमे वै प्रयाजा अमी अनूयाजाः सैव सा यज्ञस्य सन्तंतिस्तत्तथा न कार्यमात्मा वै प्रयाजाः प्रजानूयाजा यत्प्रयाजानंन्तिर्यादात्मानंमन्तिरयाद्यदंनूयाजानंन्तिर्यात्प्रजामन्तिरं खलु वै यज्ञस्य वितंतस्य न क्रियते तदनुं यज्ञः परां भवति यज्ञं पंराभवन्तुं यजमानोऽनुं (३७)

पर्ग भवति प्रयाजवंदेवानुयाजवंत्प्रायणीयं कार्यम्प्रयाजवंदन्याः

नात्मानंमन्त्रेति न प्रजां न यज्ञः पराभवंति न यजमानः प्रायणीयंस्य निष्कास उदयनीयंम्भि निर्वपति सैव सा यज्ञस्य सन्तित्र्याः प्रायणीयंस्य याज्यां यत्ता उदयनीयंस्य याज्याः कुर्यात्परांङ्मुं लोकमा रहित्प्रमायुंकः स्याद्याः प्रायणीयंस्य पुरोनुवाक्यांस्ता उदयनीयंस्य याज्याः करोत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति॥ (३८)

कृद्रश्च वै सुंपूर्णी चौत्मरूपयोरस्पर्धेतार् सा कृद्रः सुंपर्णीमंजयथ्साब्रंवीत्तृतीयंस्यामितो दिवि सोमस्तमा हंर

प्रज्ञांत्यै पश्यत्यनूयाजवृद्यजंमानोऽनुं पुरोनुवाक्यांस्ता अष्टौ चं॥

प्रथमः प्रश्नः

साप्राप्य न्यंवर्तत् तस्यै द्वे अक्षरे अमीयेता १ सा पशिश्व दीक्षया चार्गच्छत्तस्मा ज्ञगंती छन्दंसाम्पश्च्यंतमा तस्मौत्पशुमन्तं दीक्षोपं नमित त्रिष्टुगुदंपत्त्रयोदशाक्षरा सती साप्राप्य न्यंवर्तत् तस्यै द्वे अक्षरे अमीयेता १ सा दिक्षंणाभिश्च (४०)

तपंसा चार्गच्छत्तस्मांत्रिष्टुभों लोके माध्यंदिने सर्वने

इति मा कद्र्रवोचिदिति जगत्युदंपतचतुर्दशाक्षरा सती

तेनात्मानं निष्क्रीणीष्वेतीयं वै कुद्रूरसौ सुंपूर्णी छन्दा रसि सौपर्णयाः साब्रंवीदस्मै वै पितरौं पुत्रान्विंभृतस्तृतीयंस्यामितो

दिवि सोमुस्तमा हंर तेनात्मानं निष्क्रीणीष्व (३९)

दक्षिणा नीयन्त पुतत्खलु वाव तप् इत्यांहुर्यः स्वं ददातीतिं गायृत्र्युदंपत् चतुंरक्षरा सृत्यं जया ज्योतिषा तमस्या अजाभ्यं रुन्ध् तद्जायां अज्ञत्व सा सोमं चाहं रच्चत्वारिं चाक्षराणि साष्टाक्षं रा समंपद्यत ब्रह्मवादिनों वदन्ति (४१) कस्मां थ्यत्याद्गां यत्री किनेष्ठा छन्दं सा स्ती यं ज्ञमुखं परीयायेति यदेवादः सोमुमाहं रूत्तस्मां द्यज्ञमुखं पर्येत् तस्मां ते जुस्विनीत

सर्वने शुक्रवंती प्रातःसव्नं च माध्यंदिनं च तस्मां तृतीयसव्न ऋंजीषम्भि षुंण्वन्ति धीतिर्मिव हि मन्यंन्ते (४२) आशिर्मवं नयति सशुकृत्वायाथो सम्भंरत्येवैनृत्तः

पद्मां द्वे सर्वने समगृह्णान्मुखेनैकं यन्मुखेन समगृह्णात्तदेधयत्तस्माद्वे

सोमंमाह्रियमांणं गन्ध्वां विश्वावंसुः पर्यमुष्णाथ्स तिस्रो रात्रीः परिमुषितोऽवस्त्तस्मांतिस्रो रात्रीः क्रीतः सोमों वसति ते देवा अंब्रुव्न्थ्स्रीकांमा वै गन्ध्वाः स्त्रिया निष्क्रीणामेति ते वाच् इं स्त्रियमेकंहायनीं कृत्वा तया निर्क्रीणान्थ्सा रोहिद्रूपं कृत्वा गन्धवेंभ्यः (४३)

अप्तरम्यांतिष्ठत्तद्रोहितो जन्म ते देवा अंब्रुवृत्तपं युष्मदर्त्रमीन्नास्मानुपावंतिते वि ह्वंयामहा इति ब्रह्मं गन्धवां अवंदन्नगायं देवाः सा देवान्गायंत उपावंतित तस्माद्गायंन्त् स्रियंः कामयन्ते कामुंका एन् स्रियों भवन्ति य एवं वेदाथो य एवं विद्वानिष जन्येषु भवंति तेभ्यं एव दंदत्युत यद्वहुतंयाः (४४)

भवन्त्येकंहायन्या क्रीणाति वाचैवेन् सर्वया क्रीणाति तस्मादेकंहायना मनुष्यां वाचं वदन्त्यकूंट्याऽकंर्ण्याऽ कांण्या-ऽश्लोण्याऽसंप्तशफया क्रीणाति सर्वयेवेनं क्रीणाति यच्च्वेतयाँ क्रीणीयादुश्चर्मा यजंमानः स्याद्यत्कृष्णयानुस्तरंणी स्यात्प्रमायुंको यजंमानः स्याद्यद्विंरूपया वात्रंग्नी स्याथ्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयादरुणयां पिङ्गाक्ष्या क्रीणात्येतद्वै सोमंस्य रूप स्वयेवेनं देवतंया क्रीणाति॥ (४५)

निष्क्रीणीष्व दक्षिणाभिश्च वदन्ति मन्यंन्ते गन्धर्वेभ्यों बहुतंयाः पिङ्गाक्ष्या दशं च॥———[६]

तिद्धरंण्यमभवृत्तस्मांदुद्धो हिरंण्यम्पुनन्ति ब्रह्मवादिनों वदन्ति

कस्मांध्यत्यादंनस्थिकंन प्रजाः प्रवीयंन्तेऽस्थन्वतींर्जायन्त इति यद्धिरंण्यं घृतेऽवधायं जुहोति तस्मांदनस्थिकंन प्रजाः प्र वीयन्ते-ऽस्थन्वतींर्जायन्त एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम् यद्भृतं तेजो हिरंण्यमियं ते शुक्र तुनूरिदं वर्च इत्यांह सतेजसमेवेन् सतंनुम् (४६)

करोत्यथो सम्भेरत्येवैनं यदबंद्धमवद्ध्याद्गर्भाः प्रजानां परापातुंकाः स्युर्बद्धमवं दधाति गर्भाणां धृत्ये निष्टुर्क्यम्बध्नाति प्रजानां प्रजननाय वाग्वा एषा यथ्सोम्क्रयंणी जूरसीत्यांह् यद्धि मनसा जवंते तद्वाचा वदंति धृता मनसेत्यांह् मनसा हि वाग्धृता जुष्टा विष्णंव इत्यांह (४७)

यज्ञो वै विष्णुंर्य्ज्ञायैवैनां जुष्टां करोति तस्यांस्ते सृत्यसंवसः प्रस्व इत्यांह सिवृत्रप्रसूतामेव वाचमवं रुन्धे काण्डेकाण्डे वै क्रियमांणे यज्ञ रक्षारसि जिघारसन्त्येष खलु वा अरंक्षोहतः पन्था याँऽग्नेश्च सूर्यस्य च सूर्यस्य चक्षुरारुहमुग्नेर्क्षणः

क्नीनिकामित्यांह् य प्वारंक्षोहतः पन्थास्त समारोहित (४८) वाग्वा पृषा यथ्सोम्क्रयंणी चिदंसि म्नासीत्यांह् शास्त्येवैनामेतत्तस्मांच्छिष्टाः प्रजा जांयन्ते चिद्सीत्यांह् यिद्ध मनसा चेत्रयते तद्वाचा वदंति म्नासीत्यांह् यिद्ध मनसाभिगच्छंति

मनंसा चेत्यते तद्वाचा वदीते मृनासीत्यांह् यद्धि मनंसाभिगच्छीते तत्करोति धीर्सीत्यांह् यद्धि मनंसा ध्यायंति तद्वाचा (४९) वदंति दक्षिणासीत्यांह् दक्षिणा ह्येषा यज्ञियासीत्यांह यज्ञियांमेवैनां करोति क्षत्रियासीत्यांह क्षत्रिया ह्यंषादितिरस्युभ्यतंःशी यदेवाऽऽदित्यः प्रांयणीयो यज्ञानांमादित्य उदयनीयस्तस्मादेवमांह यदबंद्धा स्यादयंता स्याद्यत्पंदिबद्धानुस्तरंणी स्यात्प्रमायुंको यज्ञंमानः स्यात् (५०)

यत्केर्णगृहीता वार्त्रघ्नी स्याथ्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयान्मित्रस्त्वां पृदि बंध्रात्वित्यांह मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैवैनां पृदि बंध्राति पूषाध्वंनः पात्वित्यांहेयं वै पूषेमामेवास्यां अधिपामंकः समंष्ट्या इन्द्रायाध्यंक्षायेत्याहेन्द्रंमेवास्या अध्यंक्षं करोति (५१)

अनुं त्वा माता मंन्यतामनुं पितेत्याहानुंमतयैवैनंया क्रीणाति सा देवि देवमच्छेहीत्यांह देवी ह्येषा देवः सोम् इन्द्रांय सोम्मित्याहेन्द्रांय हि सोमं आह्रियते यदेतद्यजुर्न ब्रूयात्परांच्येव सोम्कयंणीयाद्रुद्रस्त्वा वर्तयत्वित्यांह रुद्रो वै क्रूरः (५२)

देवानान्तमेवास्यै प्रस्तौद्धात्यावृत्त्यै क्रूरिमेव वा प्रतत्करोति यद्भुद्रस्यं कीर्तयंति मित्रस्यं प्थेत्यांह् शान्त्यै वाचा वा एष वि कीणीते यः सोम्कयंण्या स्वस्ति सोमंसखा पुन्रेहिं सह र्य्येत्यांह वाचैव विकीय पुनंरात्मन्वाचं धत्तेऽनुंपदासुकास्य वाग्मंवित य पृवं वेदं॥ (५३)

सर्तनुं विष्णंव इत्याह सुमारोहिति ध्यायिते तद्वाचा यजमानः स्यात्करोति क्रूरो वेदं॥——[७]

षद्दान्यनु नि क्रांमित षड्हं वाङ्गाति वदत्युत संवथ्सरस्यायंने यावंत्येव वाक्तामवं रुन्धे सप्तमे पदे जुंहोति सप्तपंदा शक्वंरी पृश्वः शक्वंरी पृश्वंवावं रुन्धे स्प्तम ग्राम्याः पृशवः स्प्तार्ण्याः सप्त छन्दाई स्युभयस्यावं रुद्धे वस्व्यंसि रुद्रासीत्यांह रूपमेवास्यां एतन्मंहिमानम् (५४)

व्याचंष्ट्रे बृह्स्पतिंस्त्वा सुम्ने रंण्वत्वित्यांह् ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मंणैवास्मैं पृश्ननवं रुन्धे रुद्रो वसुंभिरा चिकेत्वित्याहावृत्त्ये पृथिव्यास्त्वां मूर्धन्ना जिंघिर्मि देवयर्जन् इत्यांह पृथिव्या ह्येष मूर्धा यद्देवयर्जन्मिडांयाः पृद इत्याहेडांये ह्येतत्पदं यथ्सोमक्रयंण्ये घृतवंति स्वाहां (५)

इत्यांह् यदेवास्ये प्रदाद्धृतमपींड्यत् तस्मादेवमांह् यदंध्वर्युरंन्ग्रावाहंतिं जुहुयादन्थौंऽध्वर्युः स्याद्रक्षारंसि यज्ञर हंन्युर्हिरंण्यमुपास्यं जुहोत्यग्निवत्येव जुंहोति नान्थौंऽध्वर्युर्भवंति न यज्ञर रक्षारंसि प्रन्ति काण्डेकाण्डे वै क्रियमांणे यज्ञर रक्षारंसि जिघारसन्ति परिलिखित्र रक्षः परिलिखिता अरातय इत्यांह् रक्षंसामपंहत्ये (५६)

इदम्हर रक्षंसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योंऽस्मान्द्वेष्टि यं चं वयं द्विष्म इत्यांह द्वौ वाव पुरुषो यं चैव द्वेष्टि यश्चेंनं द्वेष्टि तयोंरेवानंन्तरायं ग्रीवाः कृन्तित पुशवो वै सोमुऋयंण्यै पदं यांवत्मूत र सं वंपति पुशूनेवावं रुन्धे ऽस्मे राय इति सं वंपत्यात्मानं मेवाध्वर्युः (५७)

प्शुभ्यो नान्तरेति त्वे राय इति यजंमानाय प्र यंच्छति यजंमान एव र्यिं दंधाति तोते राय इति पिर्लिया अर्धो वा एष आत्मनो यत्पत्नी यथां गृहेषुं निधृत्ते ताहगेव तत्त्वष्टीमती ते सपेयेत्यांह त्वष्टा वै पंशूनाम्मिथुनाना रू रूपकृद्रूपमेव पृशुषुं दधात्यस्मै वै लोकाय गार्हंपत्य आ धीयतेऽमुष्मां आहवनीयो यद्गार्हंपत्य उपवपेदस्मिं होके पंशुमान्थ्रस्याद्यदांहवनीये- उमुष्मिं होके पंशुमान्थ्रस्याद्यदांहवनीये- पशुमन्तं करोति॥ (५८)

मृहिमान् \S स्वाहापंहत्या अध्वर्युर्थीयते चतुर्विH२शतिश्च॥ $lue{}$

ब्रह्मवादिनों वदन्ति विचित्यः सोमा (३) न विचित्या (३) इति सोमो वा ओषंधीना राजा तस्मिन् यदापंत्रं ग्रसितमेवास्य तद्यद्विचिनुयाद्यथास्याँद्वसितं निष्खिदतिं ताद्दगेव तद्यन्न विचिनुयाद्यथाक्षन्नापंत्रं विधावित ताद्दगेव तत्क्षोधंकोऽध्वर्यः स्यात्क्षोधंको यजमानः सोमंविकयिन्थ्सोम शोधयेत्येव ब्रंयाद्यतितंरम् (५९)

यदीतंरमुभयेंनैव सोमिविक्रयिणंमर्पयति तस्माँथ्सोमविक्रयी क्षोधुंकोऽरुणो हं स्माहौपंवेशिः सोमुक्रयंण एवाहं तृंतीयसवनमवं रुन्ध इति पशूनां चर्मन्मिमीते पुशूनेवावं रुन्धे पुशवो हि तृतीय् सर्वनं यङ्कामयेतापुशः स्यादित्यृक्षतस्तस्यं मिमीतुक्षं वा अपशुव्यमपुशुरेव भविति यं कामयेत पशुमान्थस्यात (६०)

इति लोमृतस्तस्यं मिमीतैतद्वै पंशूना र रूप र रूपेणैवास्मैं

पृश्नवं रुन्धे पशुमानेव भंवत्यपामन्ते कीणाति सरंसमेवेनं कीणात्यमात्योऽसीत्यांहामैवेनं कुरुते शुक्रस्ते ग्रह् इत्यांह शुक्रो ह्यंस्य ग्रहोऽन्साच्छं याति महि्मानंमेवास्याच्छं यात्यनंसा (६१) अच्छं याति तस्मांदनोवाह्य समे जीवंनं यत्र खलु वा

पृत शीर्ष्णा हरंन्ति तस्माँच्छीर्षहार्यं गिरौ जीवंनम्भि त्यं देव संवितार्मित्यतिंछन्दस्चां मिंमीतेऽतिंच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दा स्मि सर्वेभिरेवेनं छन्दोभिर्मिमीते वर्ष्म वा पृषा छन्दंसां यदितंच्छन्दा यदितंच्छन्दस्चां मिमीते वर्ष्मैवेन समानानां करोत्येकंयेकयोथसर्गम् (६२)

मिमीतेऽयांतयाम्नियायातयाम्नियैवैनंग्मिमीते तस्मान्नानांवीर्या अङ्गुलंयः सर्वांस्वङ्गुष्ठमुप् नि गृंह्णाति तस्मांथ्समावंद्वीर्यो-ऽन्याभिरङ्गुलिंभिस्तस्माथ्सर्वा अनु सं चंरति यथ्सह सर्वांभिर्मिमीत सङ्श्लिष्टा अङ्गुलंयो जायेरन्नेकंयैकयोथ्सर्गम्मिमीते तस्माद्विभंक्ता जायन्ते पश्च कृत्वो यज्ञंषा मिमीते पश्चांक्षरा पङ्काः पाङ्को यज्ञो युज्ञमेवावं रुन्धे पश्च कृत्वंस्तूष्णीम् (६३)

दश् सम्पंद्यन्ते दशाँक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धे यद्यजुंषा मिमीते भूतमेवावं रुन्धे यत्तूष्णीम्भंविष्यद्यद्वे तावांनेव सोमः स्याद्यावंन्तम्मिमीते यजंमानस्यैव स्यान्नापि सदस्यानां प्रजाभ्यस्त्वेत्युप समूहित सदस्यांनेवान्वाभंजित वास्सोपं नह्यित सर्वदेव्त्यं वै (६४)

वासः सर्वाभिरेवैनं देवतांभिः समर्धयति पृशवो वै सोर्मः प्राणाय त्वेत्युपं नह्यति प्राणमेव पृशुषुं दधाति व्यानाय त्वेत्यनुं शृन्थति व्यानमेव पृशुषुं दधाति तस्मांथ्स्वपन्तं प्राणा न जहित॥ (६५)

इतंरमशुमान्थ्यां श्रायनं स्थित संविद्वलं वे त्रयं सिर्ध श्राया [९] यत्कुलयां ते श्रुफेनं ते क्रीणानीति पणेतागों अर्घू सोमं कुर्यादगों अर्घुं यजंमान् मगों अर्घमध्वर्यु क्रोस्तु महिमानं नाव तिरेद्रवां ते क्रीणानीत्येव ब्रूयाद्रो अर्घमेव सोमं कुरोति गो अर्घ यजंमानं गो अर्घमध्वर्यु ज्ञा गोर्महिमान् मवं तिरत्य जयां क्रीणाति सतंपसमेवैनं क्रीणाति हिरंण्येन क्रीणाति सश्कमेव (६६)

एनं कीणाति धेन्वा कीणाति साशिरमेवैनं कीणात्यृष्भेणं कीणाति सेन्द्रमेवैनं कीणात्यनुडुहाँ कीणाति विहुर्वा अनुङ्गान् विह्नेनेव विह्नं युज्ञस्यं क्रीणाति मिथुनाभ्यां क्रीणाति

मिथुनस्यावंरुद्धे वासंसा क्रीणाति सर्वदेवृत्यं वै वासुः

सर्वांभ्य एवेनं देवतांभ्यः क्रीणाति दशु सम्पंद्यन्ते दशांक्षरा

विराडन्नं विराि्वराजैवान्नाद्यमवं रुन्धे (६७)

तपंसस्तनूरंसि प्रजापंतेर्वर्ण् इत्यांह पृशुभ्यं पृव तदंध्वर्युर्नि हुंत आत्मनोऽनां व्रस्काय गच्छंति श्रियं प्र पृशूनां प्रोति य पृवं वेदं शुक्रं ते शुक्रेणं कीणामीत्यांह यथायजुरेवैतद्देवा वै येन हिरंण्येन सोममकीणन्तदंभीषहा पुन्रादंदत को हि तेजंसा विकेष्यत इति

येन हिरंण्येन (६८)

सोमं क्रीणीयात्तदंभीषहा पुन्रा दंदीत तेजं पुवात्मन्धंतेऽस्मे ज्योतिः सोमविक्वियणि तम् इत्यांह ज्योतिरेव यजंमाने दधाति तमंसा सोमविक्वियणंमपंयति यदनुंपग्रथ्य हुन्याद्दंन्दशूकास्ताः समार्थ सुर्पाः स्युंरिदम्हः सुर्पाणां दन्दशूकांनां ग्रीवा उपं ग्रश्नामीत्याहादंन्दशूकास्ताः समार्थ सुर्पा भवन्ति तमंसा सोमविक्वियणं विध्यति स्वानं (६९)

भ्राजेत्यांहैते वा अमुर्ष्मिं ह्योके सोमंमरक्षन्तेभ्यो-ऽिष् सोम्माहं र्न् यदेतेभ्यः सोम्कर्यणान्नानं दिशेदकीतो-ऽस्य सोमः स्यान्नास्यैते ऽमुर्ष्मिं ह्योके सोम रे रक्षेयुर्यदेतेभ्यः सोम्कर्यणाननु दिशति कीतौं ऽस्य सोमों भवत्येते उस्यामुर्ष्मिं ह्योके सोम रक्षन्ति॥ (७०)

सश्क्रमेव रुन्य इति येन हिरंण्येन स्वान चतुंश्चत्वारिश्शच॥———[१०]

बारुणो वै कीतः सोम् उपनद्धो मित्रो न एहि सुमित्रधा इत्यांह शान्त्या इन्द्रंस्योरुमा विश्व दक्षिणमित्यांह देवा वै यश् सोम्मक्रीणन्तमिन्द्रंस्योरौ दक्षिण आसांदयन्नेष खलु वा एतर्हीन्द्रो यो यजंते तस्मांदेवमाहोदायुंषा स्वायुषेत्यांह देवतां एवान्वारभ्योत् (७१)

तिष्ठत्युर्वन्तिरिक्षमिन्वहीत्याहान्तिरिक्षदेवत्यो ई ह्यंतर्हि सोमो-ऽिदंत्याः सदोऽस्यिदंत्याः सद् आ सीदेत्यांह यथायजुरेवैतिद्व वा एनमेतदर्धयित यद्वांरुण सन्तंम्मैत्रं करोतिं वारुण्यर्चा सादयित स्वयैवैनं देवत्या समर्धयित वासंसा पूर्यानंह्यित सर्वदेवत्यं वे वासः सर्वाभिरेव (७२)

एनं देवतांभिः समर्धयत्यथो रक्षंसामपंहत्यै वनेषु व्यन्तिरिक्षं ततानेत्यांह् वनेषु हि व्यन्तिरिक्षं ततान् वाज्मविध्स्वत्यांह् वाज् क्ष् ह्यर्वथ्सु पयो अघ्नियास्वित्यांह् पयो ह्यंघ्नियासुं हृथ्सु ऋतुमित्यांह् हृथ्सु हि ऋतुं वर्रुणो विक्ष्वंग्निमित्यांह् वर्रुणो हि विक्ष्वंग्निन्दिवि सूर्यम् (७३)

इत्यांह दिवि हि सूर्ये सोम्मद्रावित्यांह ग्रावांणो वा अद्रयस्तेषु वा एष सोमंं दधाति यो यजेते तस्मदिवमाहोदु त्यं जातवेदस्मितिं सौर्यर्चा कृष्णाजिनम्प्रत्यानंह्यति रक्षंसामपंहत्या उस्रावेतं धूर्षाहावित्यांह यथायजुरेवैतत्प्र च्यंवस्व भुवस्पत् इत्यांह भूताना है हि (७४)

पृष पतिर्विश्वांन्यभि धामानीत्यांह् विश्वांनि ह्ये ई षों-ऽभि धामानि प्रच्यवंते मा त्वां परिपरी विद्वित्यांह् यदेवादः सोमंमाहियमाणं गन्धवीं विश्वावंसुः पूर्यमुष्णात्तस्मादेवमाहापंरिमोषार् यजमानस्य स्वस्त्ययंन्यसीत्यांह् यजमानस्यैवैष यज्ञस्यांन्वारम्भो-ऽनंविछित्त्यै वरुणो वा पृष यजमानम्भ्यैति यत् (७५)

ऋीतः सोम् उपनद्धो नमो मित्रस्य वर्रणस्य चक्षंस् इत्यांह् शान्त्या आ सोमं वहंन्त्यग्निना प्रति तिष्ठते तौ सम्भवन्तौ यजमानम्भि सम्भवतः पुरा खलु वावैष मेधायात्मानमारभ्यं चरित यो दीक्षितो यदंग्नीषोमीयम्पशुमालभंत आत्मिनिष्क्रयण एवास्य स तस्मात्तस्य नाश्यं पुरुषिनिष्क्रयण इव ह्यथो खल्वांहुर्ग्नीषोमाभ्यां वा इन्द्रो वृत्रमंहन्निति यदंग्नीषोमीयम्पशुमालभंते वार्त्रप्न एवास्य स तस्माद्वाश्यं वारुण्यर्चा परि चरित स्वयैवैनं देवतंया परि चरित॥ (७६)

अन्वारभ्योथसर्वाभिरेव सूर्यं भूतानार् होति यदांहः सप्तविरंशतिश्च॥———[११]

यदुभौ देवासुरा मिथस्तेषारं सुवर्गं यद्वा अनीशानः पुरोहविषि तेभ्यः सोत्तंरवेदिर्बुद्धं देवस्याभिर्

शिरों वा एकांदश॥————[१२]यदुभावित्यांह देवानां यज्ञो देवेभ्यों न रथांय यजंमानाय

पुरस्तांदुर्वाचीन्नवंपश्चाशत्॥59॥ यदुभौ दुह पृवेनांम्॥

This PDF was downloaded from $\mbox{http://stotrasamhita.}$ github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/